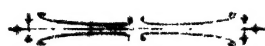
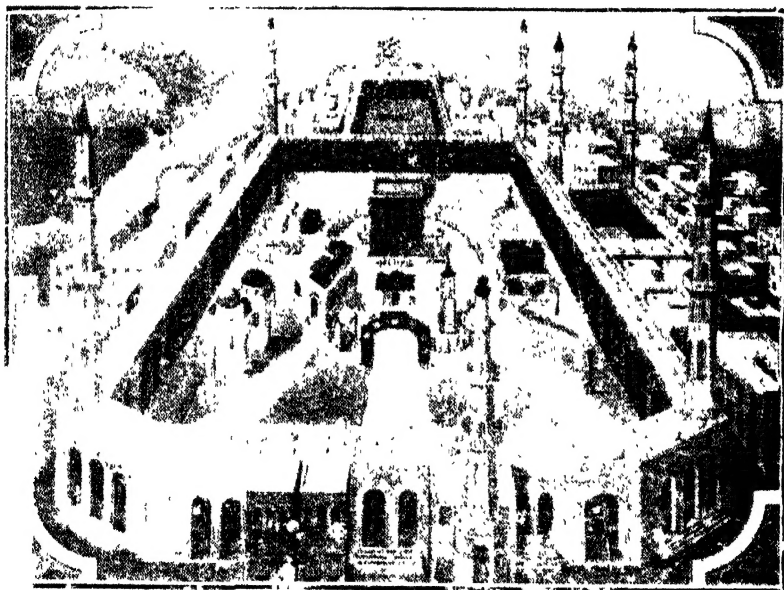

નર્મ ગઝલ (કલીચરવાલા સાંઘ)

ઇન્તીખાબે શેખ.

મુસતરીફ શેખ મોહમ્મદ શાગીરે (નૈયર) બહોદવી.

પગલીશર: અબ્દુલ વકીલ.

મિનેજર: “વકીલ બુક ડીપો.”

ત્રીન દરવાજા. અહેમદાબાદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાશિટ બિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૫૦૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઈત્તેખાએ શેખ

વિષય ૬૩૬૮:૩ ૩૬૮

ધનતેઆપે શેખ.

વિશાળ

(૭૮૬)

સમદાય

ગઝલ

૫૧૬

રસુલુલ્લહ કી મિદહત સુના કરતાં હું હુરઆંમે
તરકકી હો ગઈ સુન સુન કે મેરે દીનો ઈમાંમે,
ખુદા આશિક દેશકામે હુવા હું ઉસકા દીવાના
ચેહ મેરે ઈશકકા ચરયા હુવા હે ઈન્સમેં બાં મેં,
ખુદાકે ઘર દુઆ આશિકકી કયસી જલ્દ બતીહ
નહિં રફતાર દેખી ઇસ કદર તખ્તે સુલેમાં મેં,
તુમ આકર ઇસકો સાહિલપર લગાદોયા રસુલુલ્લાહ
ફત્તીહે આજકલ કિશ્તી મેરી ગિદાએ તુરફમેં.
કીસી ઇન્સાં કી કયા તાકત કરે તારીફ્યાં હઝરત
ખુદાને હાથસે આપને સિફત લિખખી હે કુરઆંમે.
બહાર આતે હી ખુદાખુદકો કીયા સિયાદને કેહી
શુલોંને કિસકદર માતમ કિયા ચેહને શુલિસ્તાંમેં
નિકલ ચકતા નહિં ચેહ પેચ્ચતીં શેખો બિરહમનસે
લગાઈ હો રહી હે ખાસ કાફિર આર મુસલમાંમેં

ગઝલ

મેરે માશુકને ખુદ સુજપે ખંજર આઝમા દેખા,
અગસે જાન લેલી બ્યાર કે કરસે જિતા દેખા,
તેરી રફતારસેબી મુરહે ઝિંદા હો ગયે સદહા
ખુતે કાફિરકી ઠોકરમેં દરિશમા એક નયા દેખા.

જલ્દ ૧૦૦૦ સને ૧૯૨૮ પહેલોખાર કીમત ૦-૨-૦

શ્રી પ્રગલ્ભિતાર્થ પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં પા. સોમાનાથ દલપતરામે
જાંચું. શાહપુર નવીપોળ—અમદાવાદ.

કહાં ચેહ જાનેવાલોને જહાંમેં આને વાલોસે,
 હુવા હે જો યહાં પયદા ઉસે હોતે ફના દેખા.
 શરીઅત રોકતી હે પરલી હમ ઇતના તો કહે દેજે
 અહદમેં મિલગયા અહમદતો પરદા મીમકા દેખા,
 જહાં માશુક હો અશિકકા હોના હે વહાં લાઝિમ
 જનાળે “શેખ” કેહતેહેં મદીનેમેં ખુદા દેખા,

ગઝલ.

અસર ફેલાહે દુનિયામેં છુતોકી જે વફાઈકા,
 ઝમાના ફિર બી દમ ભરતા ઉનકી આશ્નાઈકા.
 છુતોકે ઇશ્કમેં હમનેલી અપની સલ્તનત છોડી,
 ઉઠાયા જગસે કાસા હાથમેં હમને ગદાઈકા,
 હઝારોંકો કીયે મકતલમેં ઝખમી તેજે અમરૂસે.
 તમાશા દેખતાહું મેંલી બિનકી કજ અદાઈકા,
 હુવા ઝાહિદ કોલી અજ નાઝ અપને જોહુદો તકવાપર
 લગા કરને વોહ દાવા હમસે અપની પારસાઈકા,
 કમર પેહલુમેં લેકર જાગ્યા આખિર ચેહ તુરખતમેં
 લગાહે દાગ દિલમેં “શેખ” કે જગસે બુદાઈકા,

ગઝલ ખર્તજે તોહીદકા ઇંકા.

હે શાને ખુદા શાહે મદની—અલ્લાહો ગની, અલ્લાહો ગની
 કામતહે તેરી સરવે ચમની—અલ્લાહો ગની અલ્લાહો ગની
 જીયાહા જીસે સુલતાન ક્રિયા—જીયાહા જિસે ઇમાન દિયા,
 અયસા હો ઉસે કેહતેહેં ધની—અલ્લાહો ગની અલ્લાહો ગની.
 ખાલિકને શબ્દે મેઅરાજ કહા—મેહશુબ મેરે આઝ આઝ,
 અય યાર મેરે નાઝુક બદની—અલ્લાહો ગની અલ્લાહો ગની,
 ખખશિશલી હુધ જન્નતલી મીલી—સદકેમેં તેરે માહે મદની
 હરખાત તેરી ઉમ્મતકી બની—અલ્લા ગની અલ્લાહો ગની
 ચેહ “શેખ” ઇધર ઓર આપ ઇધર—ખુલવાલો ઇસે આકાદરપર
 સુલતાન શહે મકકી મદની—અલ્લાહો ગની અલ્લાહો ગની.

મઝલ.

ઝુલ્ફે જાનાં મુઝે ઝંજીર નઝર આતીહે,
 ઉનકી અબરૂ ભીતો શમશીર નઝર આતીહેં
 વા'દએ વસ્લભી આએ તો ઝગડનેકે લિયે,
 ઉનકી હરખાતમેં તઠરીર નઝર આતી હે
 દિલકે આઇનેકી જાનિય જો નઝર કી મેને
 શહે બગદાદકી તસવીર નઝર આતી હે
 આજકલ શાહે દો આલમકે તસદુકમેં મુઝે,
 બાગે ફિરદોસ કી જાગીર નઝર આતીહે.
 “શેખ” યા ગોસ કહે ઇસમેં તઅજબુય કયાહે
 હર કદમપર નઝરે પીર નઝર આતીહે.

ગઝલ

હે તેગ હાથમેં મઠતલમેં હેં વોહ આય હુવે,
 કીસીકે કતલકા બીજા હેં વો ઉઠાયહુવે,
 ખુશીસે ખુશ રકીબોંકા દેખ લાલ રહી
 ફકત મુજહીસે હેં મેહફિલમેં રૂખ ચુરાય હુવે,
 તુમ્હારી તેગ હે કસકિસ કે ખુનકી ખ્યાસી,
 ખડે હેં આશીકે સાદિકપરા જમાય હુવે,
 અતાહો બોસાકે અયજાંમે સુરતે સાકલ.
 દરે હુઝુરપે બેઠાહું સર ઝુકાય હુવે
 કલીતો દિલશમા રૂકા પગલ હી જાએગા,
 ચેહ “શેખ” બેઠાહે મુદતસે લોવલગાય હુવે.

મઝલ.

ખુદાકી ઝાતમેં રહેતાથાજો તુરે ખુદા હોકર,
 જહાંમેં વોહ ઉતર આયા મોહમદ મુસ્તુફા, હોકર,
 દિખાદો જલ્લએ રૂએ મુનબ્વર અપને ખાદિમકો
 રહે મેહરૂમ કયું દુનિયામે બંદા આપકા હોકર

શબે મેઝરાજ દેખે અરશપે ઇસરંગસે ઉનકો
 ખુદાકે પાસ જામેઠે વોહ મેહબુબે ખુદા હોકર
 ફના ફિશ શેખ હોકર જાતે એહમદકા પતા પાયા,
 ખુદાનો હમને દેખા જાતે એહમદમે ફનાહોકર.
 નિકાલો જલ્દ મુઝકો નફસ અમ્મારા કે ફંદેસે,
 મદદ કરતે નહિ કયો “શેખ” કી તુમ પેશ્વા હોકર.

મઝલ

જે સખ દિલસે હિજ્રમેં નાલા નીકલ ગયા.
 દિલહિલ ગયા કીસીકા કલેબ્બ હલેલ ગયા,
 આફત એક આઈ એર વખાલ એક ટલ ગયા.
 વોહ ખેરખવાહ હુએતો ઝમાના બદલ ગયા.
 વાદા વોહ કરકે રાતકો આયા ન મેરે ઘર,
 મુઝસે વોહ ફિતના સાઝ અઝબ ચાલ ચલ ગયા.
 પાઓસે ચલકે શેખ ન આયા મેરી તરફ,
 મેં જે ખુલાયે ચારકે ઘર સરકે ખલ ગયા.
 શુકે ખુદાસે ઉનસે શિકાયત ન કુછ રહી,
 વોહ મિલ ગયે ગલેસેતો અરમા નીકલ ગયા
 નાખુશ થે મુઝસે આપતો ખુશ થા બહોત રકીબ,
 તુમ મુઝસે મિલ ગયે તો દિલે ગેર જલ ગયા.
 માયુસ હોકે હાથ વોહ મલતેંહે તેગસે
 કેહતેંહે આજ હાથસે ગિરમીલ નીકલ ગયા.
 હોતાહે યુ સફર, ચેહ જહાંસે હર એકકા,
 કોઇ ગયાહે આજ અદમ કોઇ કલ ગયા.
 રખાએ કદમ જે “શેખ” ને વાલીએ ઇશકમેં,
 કુછ પાઉં ડગમગાથા મગર ફિર સંલલ ગયા.

ગઝલ

અમતો દીલ કિસસે લગાએં વોહ અમના ન રહા,
હાલે દિલ કિસકો સુનાએં કોઈ દાના ન રહા.

બુતકદા છોડકે હમતો સુએ કાબા નિકલે,

કયા કરે દેરમેં રહેનેકા ઠિકાના ન રહા.

બુટે વાદોંપે વોહ શરામેં હુવા અબ અલિમ,

બુટ જબ બુલ ગઈ ફિર કોઈ બહાના ન રહા.

ગુલકો જાતે હુવે જબ સેકુને ચમનસે દેખા,

બુલબુલેં ઉડ ગઈ ગુલશનમેં તરાના ન રહા

ખત લીએ ચારકો ચેહ “શેખ” તો કયસે લિખ્જે.

નામતો યાદ રહા યાદ ઠીકાના ન રહા.

ગઝલ

યા નબી દિલમેં રહો આર ઇસે શાદ કરો,

ચેહ ઘર અલાહકા રોશન કરો આબાદ કરો.

દિલ વોહ દિલહે કે રહે આપકા મસકન મોલા,

ચેહ પરેશાન હે બરબાદ હે આબાદ કરો,

શાદ્યે હથ્રહો તુમહેપે ખતાકાર ઉમ્મત,

નારે દોઝખસે નિકાલો ઇસે આબાદ કરો.

બેહરો ઇસ્ત્યાં મેં કહીં હુબ ન જાએ કશ્તી,

સખત મુશ્કીલમેં હું મવલા મેરી ઇમદાદ કરો.

“શેખ” કો રવઝએ અકદસપે બુલાલો આકા,

હે ચેહ નાશાદ ઇસે શાદ કરો શાદ કરો.

ગઝલ

કલસે એકલ હું મેરીબાં મેરી ઇમદાદ કરો,

હંસકે બોલે વો અલો દેરહે ફરીયાદ કરો.

વોહ બિગડકર હમેં ગેરાંસે ચેહ કહેલાંતેહું

કોન કેહતા હેકે તુમ ઇશકે પરીઆદ કરો.

હાથ કડી હાથમે'હે' તોકહે ગરદનમે' મેરી

મુજરીમે ઇશકહું કહતા નહી આઝાદ કરો.

કરદિયે હીલકે મેરે તુમને હઝારો દુખડે

ઠોકરાંસે ન મેરીબાં ઇસે બરબાદ કરો.

બુલબુલો ઝખ્ત કરો શોર મચાવો ન અલી

સો રહાહે અલી સૈયાદ ન ફરયયા

મુજરીમે ઇશકહું ઉક્તક ન કરુંગા અયબાં

કતલ કરતેહો કરો યા મુજે બરબાદ કરો

ચહેરા દિખલાકે છુપે "શેખ" મેં ચેહ કયા મઆની

જુલમ દંતના તો ન તુમ અય સિતમ ઇજાદ કરો.

ગઝલ

યા નખી હિજમે' મિગડીહે તખીઆ મેરી,

દેખોયે આકે કોસીરોઝ તો હાલનમેરી

યા રસુલે અરબી દિલમે' ગુઝર હોજો તેરા,

ફિરતો ઉમ્મીદ હે ખુશખબેગી કિસમન રી.

યા નખી બદલું ગુનેહગારી મેં ચક્તા મેહું,

આપકે હાથ સરે હથ્રાદં ઇજઝત મેરી.

ગરમિયાં હિજ્ગોસલમે હેં તપે કુરકત કે,

યા નખી દુર કરો દુર મુનીમન મેરી.

"શેખ" કેા હિંદસે તયમા મેં ખુશલો આક,

યા નખી આપકે કદમે'મે'હો તુરબત રી.

ગઝલ.

દેખકર રોતાહે દુશ્મન શમે કુરકત મેરી,

ગેર પર દુટ પડી બકે મુસીબત મેરી.

આકે કુલોંકે ઇવઝ કબ્રપે પત્થર રખદો,

આપકે હીલકી મુસ્તાકહે તુરબત મેરાં,

બાત કરનેસેબી પઝમુરગી હોતીહે ઉન્હેં.

કેહતેહેં કુલસે નાજુક હેતબી અંત મેરી.

એ કરારીકો મેરી દેખકે રાતાહે રફીય,
 દેખી જાતી નહિં દુશ્મનમે મુશીબતમેરી.
 “શેખ” વોહ આકે પગાએ ગે જનઝીકી નમાઝ,
 કુચએ ચારમેં રખ દીજીયે મેયત મેરી.

મઝલ

સાકી તેરી બગલમેં હે ખોતલ ભરી હુઈ,
 નઝરેસે અજ ગેય હમારે પરી હુઈ.
 રોનેસે દિજે ચારમેં ચેહ બેહતરી હુઈ,
 બારિશ હુઈ જો લીકપે તો ખેતી હરી હુઈ.
 દરદે જીગરને દેખીયે સરતક અસર કીયા,
 પહેલમેં દર ઉઠેલી દરદે સરી હુઈ.
 રોનેસે દરદે કુરકતે જાનાં મેં ચેહ હુવા,
 જો ખુશક હોગધથી તમન્ના હરી હુઈ.
 કરતીકે બાર બાર વોહ મકતલમેં શોખિયાં,
 કાતિલકી તેગે નાઝ હે હમપર મરી હુઈ.
 ડર હે મુઝે નમાઝીકી નીયત અદલ ન જાય,
 મસજીદમેં હે થરાબકી ખોતલ ધરી હુઈ.
 તનહા લહદમેં જાએ ગે દુનિયાસે માલદાર,
 રહે જાયગી ચેહ ઇઝતતો દવસત ધરી હુઈ.
 તુમલી જલોગે મુજકો જલાકે પરી વશો,
 આશિકકે એક અગ હે દિલમેં લી હુઈ.
 ઉમ્મીદે વસ્લે ચાર ન બર આઇ “શેખ” કી
 પઝ મુરદા આરઝુ હે તમન્ના મરા હુઈ.

મઝલ

મુઝે હે આપસે ચેહ આસ યા ગરીબ નવાઝ.
 ખુલાઓ અખતો મુઝે પાસ યા ગરીબ નવાઝ.
 દરે હુઝુરપે ખ્યાસા ખડા રહું કબ તક,
 મિટાઓ અકે મેરી ખ્યાસ યા ગરીબ નવાઝ

ગરીબ દર તેરે આકર અમીર હોતે હેં,

મિઠાઇએ મેરા ઇફલાસ યા ગરીબ નવાઝ.

મરીઝે ઇશકી તું લે ખબર મસીહા દમ;

તેરી દવા હે મુઝે રાસ યા ગરીબ નવાઝ

તુમહારે ઇશકમેં ચેહ “શેખ” કી ખની હાલત.

ચહી ન અકલ મેરે પાસ યા ગરીબ નવાઝ.

કલામ ઉસ્તાદ સાહિબ કિબલા સૈયદ

કુતબુદ્દીન સાહિબ—નયર. બખોદવી

(૭૮૬)

૧ શરફ હાસિલ હો દુનિયામે મુઝે દરખા.રે અહમદકા

ઇલાહી વોહલી દીન આએ ઠરે નઝઝારા શું મદકા

૨ ફરિશ્તોં મેં ઇસે અપની જગાહ પર છોડકર આએ

ન દેખા ઇસ લિયે અય દોસ્તો સાયા સિદ્દી કદકા

૩ કુબા જન્નત કહાં શુલઝારે તયમાકી બહાર અયદિલ

કેહ ફિરદોસે ખરીં સેમી કુઝું રૈતમાહે મરકદકા

૪ કમરકો રોશની ઇસવાસ્તે અલ્લાહને બક્ષી

કેયેલી એક બુટા હે શહે આલમકી મસનદકા

૫ શમે મેઅરાજ હુરે ખુદસે નિકલી જયારતકો

હુવા અફલાકપે ચરચા આ તેરી આદમ આદમકા

૬ કલી વોહ લામકા વોહયે કલી ઇમકાનમેં આએ

અસર દેખા રમુલે પાકમેં હર્ફે મુશદ્દકા

૭ અજબ વહદતસે કસરત ચશમે ઝહિર મેં નજર આઈ

અહદ કે નામમેં પચદા હુવા જબ મીમ અહમદકા.

૮ સરે મેહશર શક્ષઅત કરકે ઉમ્મત બક્ષવાહી દી

ખુલા પરદા રસૂલાહ કે અલતાફે બેહદકા

૯ બુરાકે બક' વશ લેકર શમે મેઅરાજ તુમ આએ

મુખારિક હો તુમહેં રહુલ અમી મવકા ખુશામદકા

- ૧૦ ફરિશ્તોને મુઝે દેખા તો બોલે બઝમે મેહશરમેં
હઠો મિગ્ગર ખિછાઓ આ ગયા મદાહ અહમકા
- ૧૧ કિસીકો મઆરફત બક્ષો કિસીકો સલતનત દે દી
કિયા અદલાહને મુખતાર તુમકો કુલકે મકસદકા
- ૧૨ સના કિસ તરહ લિખ્ખું મૈય તેરે મેહબુબકી મવલા
કનારા હાથ આતા હી નફી ઇસ બેહર સરમદકા
- ૧૩ કફસ ટુટે તો આ બેઠે તેરો દીવારે મરકવ્વર
ઇરાદાહે ચેહી ઇસ તાએરે રૂહે મુકબ અદકા
- ૧૪ મેરે દિલમેં રહે ખુનકી મેરે સિનેમેં ઠંડક હો
મેંય અપની આંખસે દેખું જો નકશા સખ્ખ શુખ્ખદકા
- ૧૫ ચેહ નૈયર નઆત લીખતા હે શકીએ રોઝે મેહશરકી
ઇલાહી બક્ષ દે ઇસકો કેહ ચેહ બંદાહે અહમદકા.

ગઝલ

- ૧ યા નબી આપતો રવઝે કો દિખા સકતે હેં
કયૂં જુલાતે નહિ જબ આપ જુલાં સકતે હેં
- ૨ આપ અનવારે ખુદા હમકો દીખા સકતે હેં
પરદએ ઝુલ્ફકો ચેહરેસં હઠા સકતે હેં
- ૩ યા રસુલે અરબી દરપે જુલાલો મુઝકો
મુદતે હિજ્જકો મેહબુબ ઘટા સકતેહેં
- ૪ કિસ વિયે દૂર પળા રખ્યાહે આશિકકો મુદામ
આપ ઇસે દામને રેહમતસે લગા સકતેહેં
- ૫ તાલિબે હુસ્નકો મેહરૂમ ન કિબે મવલા
આપ સોતી હુઈ કિસ્મતકો જગા સકતેહેં
- ૬ આપકે આહને વાલોં મેં ચેહ ખુબી દેખી,
કશાતયે ઉમ્મતે આશિકો તિરા સકતેહેં
- ૭ દફતરે નઆતકો પેહલુમેં દયા કર આએ
આપ સરકારહેં નૈયર કો જુલા સકતેહેં

ગઝલ.

- ૧ યા નબી તુમસે જો ઉશ્શાક મિલા કરતેહેં
ઉનકી કિસ્મત હમેં મિલ જાય દુઆ કરતે હેં

- ૨ કામ ઉશ્ચાકકા દેખા ચેહ ઝહાંમે આકર,
 નઆત ચરકારે દો આલમકી લિખા કરતે હે
 ૩ જાન દેતે હેં જો દિદારે નખીકી આતિર.
 આશિક અલ્લાહકા ચેહ ફર્જ અદા કરતે હેં
 ૪ યા નખી આપકે દરબારમેં આનેક લિયે
 રોઝ અલ્લાહસે રોરો કે દુઆ કરતે હેં
 ૫ યા નખી ઉમ્મતે મરહૂમ કે મુજરિમ હેં અજબ
 આપકે દામને રહેમત મેં છુપા કરતે હેં
 ૬ સંજે અસવદ-શબેતારીક-રિદાએ કાળા.
 આપકી બુદ્ધિ પે કુરબાન હુવા કરતે હેં
 ૭ યા રસુલે અરબી શોકસે ખુરશીદો કમર.
 ચેહરેએ પાક પે અનવાર ફિદા કરતે હેં
 ૮ લો ખખર રેહમતે હક આપકે મલજૂરોંકી
 ઈશકકી આગમેં દિન રાત જલા કરતે હેં
 ૯ ઘરપે ઇસ નૈયરે કમતરકે ફારસ્તે આકર
 નઆત મેહબુબે દો આલમકી સુના કરતે હેં

ગઝલ ખતર્જે—તોહીદકા ડંકા.

- ઈસલામકો સારે આલમમે ફેલાદીયા કમલીવાલેને,
 ઇમાનકા નસ્તા દુનિયાકો—દીખલાદીયા કમલીવાલેને
 દિ લાકે આએ મસ્નાના-આલમકો કિયાહે દીવાના
 તોહીદકા જલવા મરતેકો-દિખલાદીયા કમલીવાલેને.
 ચહેરેસે હંઠાઈ બુદ્ધે સિયાહ-અફલાકકી બાનિયા રૂખજો કીયા,
 ખુરશીદો અપને આરિઝસે-શરમાદિયા કમલીવાલેને.
 દેતાકેવોહલરલરપયમાના-ઠવસરહેયેહજિસકામયખાના
 એક જામ હમે મયખારે -પિલવાદીયા કમલીવાલેને.
 બિસ્તરકો ઉઠાવે હિન્દુસે તું-હોજા તું મેરે કદમો મેં રૂબુ,
 અય “શોખ” મદીનેમેં આજા, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.

મઝલ

શાને માથુકમેં ઝુમતલી હે ઓર તુરલીહે,
દીલસે નમદીક હે નઝરેંસે મેરી દુરલી હે.

અયસે મેહુશુબસે કિસ તરાહ નિલાએ ઉલફત,
મે વફાલીહે લઠકપનલી હે મગરલી હે.

જાને જાં ઇશકમેં અયસી હુઈ હાલત મેરી
દરદ હે દિલમેં જીગરમેં મેરે નાસુરલી હે.

જિસકા જલ્લાહે ઉસીકી હે સુકુનત ઇશકમેં
દીલ મેરા કાખાહે ઓર જલ્લા ગહે તુરલી હે.

‘શેખ’ જગસે હુવા નિયર’ સે તલમ્મુમ હાસિલ,
લુટકહે અમ તેરે હર શકેરમેં મશહુરબો હે.

મઝલ

કલિયર વાલા મોના સાઈ

કલોયર વાલા સાઈ નભાઈ હયો લાવલિયાં યારિયાં
સદકહે બાબા ગંજ શકરદા

પાક જમાલ દિખાઈ-દિખાઈ હયો-લાવલિયાં યારિયાં
નહિયાં ગફેરી-નાવ પુરાની

ઈસ્ના મેં તેરના નબ્દની
આપહી તો પાર લગાઈ-લગાઈ હયો-લાવલિયાં યારિયાં

શએર.

કયા અમરશી ઇન્કલાબે આરમાં હેબબગા
યાન્કા મિલના નસીબે દુસ્મનાં હેબબગા
પરેશાની હમારી કાકુવે મહેબૂબ જાનેહે
પરેશાંકી પરેશાની પરેશાં ખૂમ જાનેહે

ઐ મેરે સાબિર પિયારે લે ખબર
 દીનો દુન્યાકે સહારે લે ખબર
 તુને કલયર કેા કિયા શુદ્ધાર હે
 ઐ મેરી આંખોંકે તારે લે ખબર
 આપડી કરતી મેરી મંજધારમૈં

આપહીતો પાર લગાઈ-લગાઈ હયો-લાવલિયાં
 કપડે રંગીયાં-ઝોગનીયા બનિયાં
 ઘર ઘર અલખ જગાઈ-જગાઈ હયો-લાવલીયાં

શબ્દર.

આશિક બકરા માં શૂક કસાઈ-પઢમિરમીલ્લા હુરી ચલાઈ
 વરલડી લાજ નઆઈ નઅઈ હયો-લાવલિયાં ચારીયાં

શબ્દર:-ગઝબ કીયા તેરે વાંદેપે એતેબાર કીયા
 તમામ રાત કયામતકા ઇન્તેઝાર કીયા
 તમામ રાત શબ્દે વાંદા ઇન્તેઝાર કીયા
 જો તુમ ન આએ તો ફિર સબ્ર અખતેયાર કીયા.
 તુમ્હારે વાંદેકા ઇત્નાનો એતેબાર કીયા
 કે બાંદે મર્ગલી મરકદમેં ઇન્તેઝાર કીયા.
 મિલા ન ચારતો સર નઝરે તેમે ચાર કીયા
 જો અખતેયારમૈં દેખાસે અખતેયાર કીયા
 ચાર છનાંદે નેડે વસદે-ઉત નૈનૂકે પરવાઈ
 નલાઈહયો લાવલિયાં ચારિયાં

હરકીસમકી કીતામેં મીલનેકા પતા
 મેનેજર વકીલ બુક ડીપા.

તીન હરવાઝા-અહેમદાબાદ.

તૈયાર હ્ય તૈયાર હ્ય-

-છપકર તૈયાર હ

-: मुकुम्भील ग्रामा :-

જંગે ત્રાવ્હીસ

ॐ

ମୁକ୍ତି ଆମ୍ଭ.

પારસી ઈમ્પીરીયલ થીએટરીકલ કંપની

અંમઅઈકા ખેલા હવા

पुरजोर तमाशा हय, जे आपने आजतक
 येह नहिं देखा होगा. घटली और तुर्कीडा न
 नकशा आपकी आँखाके सामने नजर आए
 कोमिक तो अयसा हय के आपके हस्ते हस्ते ये
 बल पर नईगे. कीमत सीई डा. ०—

હુર કીસમકી કીતાબેં મીલનંકા પતા—

મેનેજર-વકીલ બુક ડીપો.

ત્રીન દરવાજા, એકમદાખાદ.

